

si hladoví někde v Mishnory v žumpách s mršinou, ať mu shnijí vnitřnosti, nikdy...“ Král Argaven se třásl, dusil se, lapal po dechu, znělo to, jako by se dával, a obrátil se ke mně zády. Kopl do polen ve velkém krbu, až se jiskry rozvířily a hustě mu dopadaly na obličej, vlasy i černou tuniku, a on je chytal s otevřenou náručí.

Aniž se otočil, znovu prořízl vzduch jeho nepříjemný hlas. „Řekněte mi, pane Aii, co máte na srdci.“

„Jak je vlastně velké to království Nikde, ten váš Ekumen?“

really appreciate my friend's silence & support. That's why I was / were /
! Cautious / PAST SIMPLE !